

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ
ในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ (กรณีการให้เอกชนเข้าทรัพย์สินของการรถไฟ
แห่งประเทศไทย บริเวณสามเหลี่ยมย่านพหลโยธิน)

การรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) ได้มีหนังสือ ที่ ๑/๗๕๔๖/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า รฟท. ได้ทำสัญญากับ บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนา จำกัด เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๒๑ ให้บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ เข้าที่ดินบริเวณสามเหลี่ยมย่านพหลโยธิน เนื้อที่ประมาณ ๔๗.๒๒ ไร่ เพื่อดำเนินการตามโครงการใช้ประโยชน์ที่ดินในทางพาณิชย์ ซึ่งประกอบด้วยอาคารศูนย์การค้า อาคารที่จอดรถ และอาคารโรงแรม มีกำหนดระยะเวลาเช่า ๓๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ลงนามในสัญญาเช่า ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๒๑ เป็นต้นไป โดยกำหนดเงื่อนไขในข้อ ๘ ของสัญญาเช่าที่ดินว่า ให้อาคารสิ่งก่อสร้างต่างๆ ในพื้นที่เช่าเป็นกรรมสิทธิ์ของ รฟท. เมื่อครบกำหนดระยะเวลาเช่า และมีเงื่อนไขต่อไปว่า รฟท. จะให้บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ ได้เช่าอาคารสิ่งปลูกสร้างต่างๆ เพื่อประกอบกิจการต่อไปได้อีกครั้งละไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ในอัตราค่าเช่าและผลประโยชน์ตอบแทนตามที่จะได้ตกลงร่วมกัน

บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ ได้มีหนังสือที่ สนญ. ๑/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๔ ถึงผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย แสดงความประสงค์จะขอเช่าทรัพย์สินตามโครงการเซ็นทรัลพลาซ่า ลาดพร้าว บริเวณสามเหลี่ยมย่านพหลโยธิน เพื่อประกอบกิจการต่อไปเป็นระยะเวลาอีกอย่างน้อย ๓๐ ปี หลังจากหมดอายุสัญญาเช่าเดิม

รฟท. พิจารณาแล้วเห็นว่า เงื่อนไขในข้อ ๘ ของสัญญาเช่าที่ดินเป็นคำมั่นที่ รฟท. ผู้ให้เช่าจะยินยอมให้บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ ผู้เช่า เช่าอาคารและสิ่งก่อสร้างต่างๆ เมื่อบริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ ผู้เช่าได้เสนอขอเข้ามา จึงมีผลผูกพันตามคำมั่นที่ให้ไว้ อย่างไรก็ตามจะต้องตกลงในอัตราค่าเช่าและผลประโยชน์ตอบแทนให้ได้ข้อยุติก่อน แต่เนื่องจากทรัพย์สินที่ รฟท. จะให้เช่าในครั้งนี้มีมูลค่าเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท รฟท. จึงได้มีหนังสือ ที่ บส./นร./๔๒๖๔/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ หรือไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักงานอัยการสูงสุดได้มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๑๗/๕๔๓๗ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๔๕ ถึงผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย แจ้งความเห็นในประเด็นข้อหารือของ รฟท. ที่ว่า การดำเนินการจัดทำสัญญาให้บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ เช่าทรัพย์สินดังกล่าวเพื่อประกอบกิจการต่อไปตามคำมั่นที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขสัญญาซึ่งจัดทำไว้ตั้งแต่วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๒๑

จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ เพียงใดว่า สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้ว เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่ากรณีนี้เป็นการดำเนินการจัดทำสัญญาให้บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ เข้าทรัพย์สินเพื่อประกอบกิจการต่อไปตามคำมั่นที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขสัญญา กรณีจึงเป็นการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐฯ ซึ่งได้กระทำไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ จึงอยู่ในบังคับของมาตรา ๒๕ ที่ รฟท. จะต้องดำเนินการในขั้นตอนต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ แต่เนื่องด้วยสัญญาเช่าที่ดินระหว่าง รฟท. กับบริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ ไม่ได้กำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาข้อเสนอและผลประโยชน์ตอบแทนของบริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ ไว้ ประกอบกับระเบียบการรถไฟแห่งประเทศไทยว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็มีได้วางกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อให้มีหน้าที่จัดหาประโยชน์เกี่ยวกับที่ของ รฟท. ดังนั้น ขั้นตอนต่อไป ซึ่ง รฟท. ควรจะต้องปฏิบัติตามที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐฯ กำหนดไว้ กล่าวคือ รฟท. จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการตามมาตรา ๑๓ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาต่อรองเรื่องผลประโยชน์ของ รฟท. ตามมาตรา ๑๔ (๔) เท่านั้น และเมื่อคณะกรรมการดังกล่าวเจรจาทำความตกลงกับบริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ ต่อไปด้วย

ต่อมา บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ ได้มีหนังสือ ที่ SKC. ๐๓๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย แจ้งว่า ในการเจรจากับคณะกรรมการ รฟท. ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๖ บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ ได้รับทราบว่าสำนักงานอัยการสูงสุดได้ตอบข้อหารือของ รฟท. ในประเด็นดังกล่าว ไม่ตรงกับความเห็นและข้อเสนอของบริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ และเห็นว่า การตีความตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นขั้นตอนที่สำคัญในกระบวนการต่ออายุสัญญา เพราะหากปรากฏภายหลังว่าดำเนินการผิดพลาดหรือไม่เป็นไปตามกฎหมาย ข้อยุติต่างๆ ที่ทั้งสองฝ่ายตกลงกันแล้วก็อาจกลายเป็นโมฆะ ไม่มีผลบังคับใช้ต้องเริ่มต้นใหม่อีก และบริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ ได้ขอคำปรึกษาจากสำนักงานกฎหมายที่มีความสันทัดแล้วได้รับการยืนยันว่า คณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้มีอำนาจในการตีความพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยเฉพาะ ประกอบกับเรื่องทำนองนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยวินิจฉัยเป็นบรรทัดฐานไว้แล้วในกรณีศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ และกรณีการต่ออายุสัญญาโครงการให้บริการวิทยุคมนาคมเซลลูลาร์ ซึ่งความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวมิได้เป็นไปในแนวทางที่สำนักงานอัยการสูงสุดแจ้ง รฟท.

รฟท. จึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในปัญหาข้อกฎหมาย ดังนี้

๑. การจัดทำสัญญาให้บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ เข้าทรัพย์สินตามคำมั่นที่กำหนดไว้ในสัญญาข้อ ๘ จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการ

ให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ และจะต้องดำเนินการเริ่มตั้งแต่มาตรา ๑๓ คือ แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกเอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการหรือไม่

๒. การให้เข้าทรัพย์สินตามข้อหาหรือได้ดำเนินการไปก่อนวันที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ จะต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวหรือไม่ เนื่องจากมาตรา ๒๕ บัญญัติให้ขั้นตอนที่ผ่านมาแล้วไม่ต้องย้อนกลับไปดำเนินการอีก จะถูกต้องหรือไม่เพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหาหรือของการรถไฟแห่งประเทศไทย โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลางและสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ) และผู้แทนการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า กรณีต้องพิจารณาเสียก่อนว่า การให้บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ เข้าที่ดินของ รฟท. เพื่อดำเนินการตามโครงการใช้ประโยชน์ที่ดินในทางพาณิชย์เป็นระยะเวลา ๓๐ ปี โดยบริษัทดังกล่าวเป็นผู้ก่อสร้างอาคาร สิ่งก่อสร้าง อุปกรณ์ ส่วนควบ และระบบสาธารณูปโภค ที่ใช้ในการดำเนินการของโครงการทั้งหมด ซึ่งจะตกเป็นกรรมสิทธิ์ของ รฟท. เมื่อสัญญาสิ้นสุดลง ตามสัญญาเช่าที่ดินลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๒๑ นั้น เป็นโครงการที่อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐฯ หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า เมื่อ รฟท. เป็นรัฐวิสาหกิจจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๙๔^๑ และการให้บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ เข้าที่ดินเพื่อดำเนินการตามโครงการใช้ประโยชน์ที่ดินในทางพาณิชย์ตามเงื่อนไขดังกล่าว เป็นการให้เอกชน “ร่วมงานหรือดำเนินการ” ใน “กิจการของรัฐ” ตามบทนิยามที่บัญญัติไว้มาตรา ๕^๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย

^๑ มาตรา ๖ ให้จัดตั้งการรถไฟขึ้น เรียกว่า “การรถไฟแห่งประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) รับโอนกิจการของกรมรถไฟจากกรมรถไฟ กระทรวงคมนาคม

(๒) จัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของกิจการรถไฟ เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน และดำเนินธุรกิจอันเกี่ยวกับการขนส่งของรถไฟและธุรกิจอื่นซึ่งเป็นประโยชน์แก่กิจการรถไฟ

มาตรา ๗ ให้การรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นนิติบุคคล

^๒ มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“กิจการของรัฐ” หมายความว่า กิจการที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นหน่วยใดหน่วยหนึ่งหรือหลายหน่วยรวมกัน ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ต้องทำตามกฎหมาย หรือ กิจการที่จะต้องใช้ทรัพยากรธรรมชาติหรือทรัพย์สินของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือ ราชการส่วนท้องถิ่นหน่วยใดหน่วยหนึ่งหรือหลายหน่วยรวมกัน

“โครงการ” หมายความว่า การลงทุนในกิจการของรัฐ และการลงทุนนั้นมีวงเงินหรือทรัพย์สินตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไปหรือตามวงเงินหรือทรัพย์สินที่กำหนดเพิ่มขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกา

“ร่วมงานหรือดำเนินการ” หมายความว่า ร่วมลงทุนกับเอกชนไม่ว่าโดยวิธีใดหรือมอบให้เอกชนลงทุนแต่ฝ่ายเดียว โดยวิธีการอนุญาต หรือให้สัมปทาน หรือให้สิทธิไม่ว่าในลักษณะใด

การให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐฯ เมื่อเป็นการลงทุนที่มีวงเงินหรือทรัพย์สินตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป ย่อมเป็นโครงการที่อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐฯ

ตามกรณีข้อหาหรือ การที่ข้อ ๘^๓ ของสัญญาเช่าที่ดินระหว่างการรถไฟแห่งประเทศไทยและบริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๒๑ กำหนดเงื่อนไขไว้ว่า เมื่อครบกำหนดระยะเวลาเช่า ๓๐ ปี อาคาร สิ่งก่อสร้าง อุปกรณ์ ส่วนควบ และระบบสาธารณูปโภคที่ใช้ในการดำเนินการของโครงการทั้งหมดที่อยู่ในที่เช่าให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของ รฟท. ทั้งสิ้น และ รฟท. จะให้บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ ได้เช่าอาคารและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำเนินการของโครงการทั้งหมด เพื่อประกอบกิจการต่อไปได้อีกครั้งละไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ในอัตราค่าเช่าและผลประโยชน์ตอบแทนตามที่จะได้ตกลงร่วมกัน ทั้งนี้ บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ จะต้องแจ้งความจำนงกับผู้ให้เช่าก่อนครบกำหนดอายุสัญญาเช่าไม่น้อยกว่า ๑ ปี หากไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือตกลงกันไม่ได้ บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ ต้องส่งมอบอาคารและสิ่งก่อสร้างทั้งหมดให้แก่ รฟท. ทั้งสิ้น นั้น เห็นว่า เป็นเพียงเงื่อนไขที่กำหนดขึ้นเพื่อให้บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ สามารถที่จะขอให้มีการเจรจาเพื่อเช่าอาคารและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำเนินการของโครงการทั้งหมด เพื่อประกอบกิจการต่อไปได้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้สัญญาสามารถทำความตกลงร่วมกันเกี่ยวกับระยะเวลาเช่า อัตราค่าเช่า และผลประโยชน์ตอบแทน ตลอดจนรายละเอียดและเงื่อนไขของสัญญาใหม่ได้ ทั้งนี้ โดยไม่มีข้อผูกพันว่า รฟท. จะต้องให้บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ เช่าต่อไป เนื่องจากข้อ ๘ ของสัญญาดังกล่าวก็ได้กำหนดไว้ด้วยว่า หากบริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ ไม่ได้แจ้งความจำนงภายในเวลาที่กำหนดหรือผู้สัญญาไม่สามารถตกลงกันได้ ให้บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ ผู้เช่าส่งมอบอาคารและสิ่งก่อสร้างทั้งหมดให้แก่ รฟท. ผู้ให้เช่าทั้งสิ้น

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ ได้มีหนังสือ ที่ สนญ. ๑/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๔ ถึงผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย แสดงความจำนงขอเช่าทรัพย์สินตามโครงการเซ็นทรัลพลาซ่า ลาดพร้าว แจ้งมายัง รฟท. ย่อมเป็นกรณีที่บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ ได้แสดงเจตนาจะประกอบกิจการต่อไปตามข้อ ๘ ของสัญญาเช่าที่ดินแล้ว รฟท. จึงต้องทำการเจรจากับบริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ เกี่ยวกับข้อเรียกร้อง ผลประโยชน์

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓ ข้อ ๘ สัญญาเช่าที่ดินนี้มีกำหนดเวลา ๓๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ลงนามในสัญญาเช่า เมื่อครบกำหนดระยะเวลาเช่า ๓๐ ปีแล้ว ผู้เช่ายอมให้อาคารและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์อาคารและอุปกรณ์สิ่งก่อสร้างและส่วนควบต่าง ๆ ระบบเครื่องทำความเย็น ระบบเครื่องไฟฟ้า ระบบเครื่องโทรศัพท์ ระบบกำจัดสิ่งโสโครกและน้ำเสีย เครื่องตกแต่งและครุภัณฑ์ ฯลฯ ที่ใช้ในการดำเนินการของโครงการทั้งหมด ซึ่งอยู่ในที่เช่าตกเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ให้เช่าทั้งสิ้น ผู้ให้เช่าจะให้ผู้เช่าที่ดินแปลงนี้ได้เช่าอาคารและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำเนินการของโครงการทั้งหมด เพื่อประกอบกิจการต่อไปได้อีกครั้งละไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ในอัตราค่าเช่าและผลประโยชน์ตอบแทนตามที่จะได้ตกลงร่วมกัน ทั้งนี้ ผู้เช่าจะต้องแจ้งความจำนงกับผู้ให้เช่าก่อนครบกำหนดอายุสัญญาเช่าไม่น้อยกว่า ๑ ปี ถ้าผู้เช่าไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไปหรือตกลงกันไม่ได้ ผู้เช่าต้องมอบอาคารและสิ่งก่อสร้างทั้งหมดดังกล่าวข้างต้นให้กับผู้ให้เช่าทั้งสิ้น

ตอบแทน ค่าเช่าทรัพย์สิน และอายุของสัญญา เพื่อทำการตกลงร่วมกันในรายละเอียดและเงื่อนไขต่าง ๆ ที่จำเป็นในการเช่าอาคารและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำเนินกิจการของโครงการทั้งหมดที่เป็นกรรมสิทธิ์ของ รพท. ซึ่งย่อมต้องรวมถึงการเช่าที่ดินต่อไปด้วย และหากคู่สัญญาตกลงกันได้ ก็จะต้องมีการทำสัญญาตกลงให้สิทธิแก่บริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ เช่าอาคารและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ดังกล่าวเพื่อประกอบกิจการต่อไป จึงถือว่าการดำเนินการนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการที่ให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐซึ่งได้กระทำไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐฯ ใช้บังคับ ซึ่งมาตรา ๒๕^๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้การให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการโครงการในขั้นตอนใดที่ รพท. ได้กระทำไปแล้วก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้เป็นอันใช้ได้ ส่วนขั้นตอนที่จะต้องดำเนินการต่อไปก็ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐฯ อันได้แก่ การเจรจาต่อรองค่าตอบแทนและผลประโยชน์ของรัฐ ทั้งนี้ รพท. ซึ่งเป็นหน่วยงานเจ้าของโครงการต้องแต่งตั้งคณะกรรมการตามมาตรา ๑๓^๕ เพื่อพิจารณาเงื่อนไขสำคัญที่จะต้องมีในสัญญาและพิจารณาดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้เช่าทรัพย์สินตามโครงการนี้ ภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๔^๖ โดยไม่ต้องดำเนินการประกาศเชิญชวนให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการใหม่ และดำเนินการตามมาตรา ๒๐^๗ มาตรา ๒๑^๘ มาตรา ๒๒^๙ มาตรา ๒๓^{๑๐} และมาตรา ๒๔^{๑๑} ต่อไป

^๔ มาตรา ๒๕ โครงการใดที่ให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการซึ่งได้กระทำไปแล้วในขั้นตอนใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้แต่การดำเนินการในขั้นตอนต่อไปให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

^๕ มาตรา ๑๓ ให้หน่วยงานเจ้าของโครงการแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงเจ้าสังกัดซึ่งเป็นข้าราชการประจำ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานหน่วยงานอื่นของรัฐหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนกระทรวงอื่นอีกสองกระทรวง กระทรวงละหนึ่งคน ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ และให้มีผู้แทนหน่วยงานเจ้าของโครงการหนึ่งคนเป็นกรรมการและเลขานุการ

^๖ มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๑๓ มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างประกาศเชิญชวนเอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ ร่างขอบเขตของโครงการและเงื่อนไขสำคัญที่จะต้องมีในสัญญาร่วมงานหรือดำเนินการ

(๒) กำหนดหลักประกันของและหลักประกันสัญญา

(๓) พิจารณาคัดเลือกเอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ

(๔) พิจารณาดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามที่เห็นสมควร

^๗ มาตรา ๒๐ ให้สำนักงานอัยการสูงสุดตรวจพิจารณาร่างสัญญาร่วมงานหรือดำเนินการก่อนลงนาม

^๘ มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการนำผลการคัดเลือกพร้อมเหตุผล ประเด็นที่เจรจาต่อรองเรื่องผลประโยชน์ของรัฐ ร่างสัญญา และเอกสารทั้งหมดเสนอต่อรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัด เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาภายในเก้าสิบวันนับจากวันที่คณะกรรมการตัดสิน

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า เนื่องจากสัญญาเช่าที่ดินระหว่าง รฟท. และบริษัทเซ็นทรัลอินเตอร์พัฒนาฯ จะสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัทดังกล่าวได้แสดงความประสงค์ขอเช่าอาคารและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำเนินกิจการของโครงการนี้ตั้งแต่วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๔ สมควรที่ รฟท. จะต้องพิจารณาเร่งรัดการดำเนินการในโครงการที่จะมีขึ้นต่อไป โดยให้คำนึงถึงระยะเวลาการสิ้นสุดของสัญญา รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการประกอบกิจการของเอกชนประกอบด้วย ทั้งนี้ เพื่อรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ของรัฐ

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๔๙

หากคณะรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยให้ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาทบทวนความเห็น แล้วนำผลการพิจารณาเสนอให้คณะรัฐมนตรีตัดสินใจ

๙ มาตรา ๒๒ เมื่อได้มีการลงนามในสัญญาแล้ว ให้หน่วยงานเจ้าของโครงการจัดตั้งคณะกรรมการประสานงานขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานเจ้าของโครงการเป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการคลังหนึ่งคน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหนึ่งคน และผู้แทนจากหน่วยงานอื่นซึ่งมีใช้หน่วยงานเจ้าของโครงการหนึ่งคน ผู้แทนฝ่ายเอกชนที่เข้าร่วมงานหรือดำเนินการหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงเจ้าสังกัดหนึ่งคน และผู้แทนอื่นซึ่งหน่วยงานเจ้าของโครงการเห็นสมควร แต่งตั้งอีกไม่เกินสามคน และรวมกันไม่เกินเก้าคน เป็นกรรมการ

การประชุมของคณะกรรมการประสานงานตามวรรคหนึ่ง และองค์ประชุมให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประสานงานกำหนด

๑๐ มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการประสานงานตามมาตรา ๒๒ มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ติดตามกำกับดูแลให้มีการดำเนินงานตามที่กำหนดในสัญญา

(๒) รายงานผลการดำเนินงาน ความคืบหน้า ปัญหา และแนวทางแก้ไขต่อรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัดเพื่อทราบ

ระยะเวลาที่จะต้องรายงานตาม (๒) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประสานงานกำหนด แต่ต้องไม่เกินหกเดือนต่อหนึ่งครั้ง

๑๑ มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าหน่วยงานเจ้าของโครงการละเลยหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อผูกพันของสัญญาที่ลงนามไปแล้ว ให้ผู้แทนกระทรวงการคลังในคณะกรรมการประสานงานทำรายงานเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป